

P. T. ETXAHUNEN II. MENDEURRENA

Barkoxe, 1986-VII-26/27

Thomas Uthurry

MEZA SAINTIA

Sartzian:

Egûn Hun eta Hunki Jin, heben algargana bildû zidiener: pastoral-kaiak eta pastoralzaliak, üskalzaiñ jaunak, herritar maitiak.

Agur eta Hunki Jin zier oroer, “Xiberako botza” irratia-aren bidez gure ürhotsari jüntatzen zidiener.

Egün Barkoxen, besta handia dügü, Pierra Topet-Etxahun koblakariaren uhuretan. Sortü zen, orain dila berrehün urthe, herri huntan, Maria Maidalenako bide onduan... eta bere kantoriak ützi deizkü, bere bihotz goguen berri emaile, bethi gure bihotzaren hunkigarri, alagerazle. Segür, herriak ez dütü galtzera ützi!

Besta hau hasten dügü Elizan: “Eliza, Herriaren bihotza”! Uste dü, Etxahunen bihotza zela ere: sinheste handiko gizona izan da, haren kantorer behatzen bagira, ikustera emaiten deikü nula, bere bizitze malesusian, jakin izan dian Jinko Jaunaren othoizten... Saintü? Orhit gitian, saintütarzüna eztela gure indarren eta berthüten helbüria edo saria, bena bai gure Aitaren miseriordiaren dohaina...

Pheredikia:

“Minez, maitez, errabiaz” pertsutan ari zen Etxahun, dio Aita Iratzeder-ek.

Udüritzen zait, othoiztian ere hala hala ari zela gure Etxahun famatia: Testamentü Zaharreko Psalmistak bezala, “minez, maitez, errabiaz...” eta beharrez “oihüka Zelüko Jinko Jaunari: Aitari pharkamentü galthetzen, kürütxen gainen itzatürik den Semiari bermatzen, bethi prauben eta jente xehiaren althe agertü beitzen, Izipiritü Santiaren indarra eta sügarra deitzen.

Gure Aita zelietan zirena...

Aita, zütan düzü bazterrik gabe-ko züzentarzüna, behin ere agortzen ez den ütürria, zütarik zizkützü sortzen amodiua, bizia eta zorihuna...

Gure Aita, guria zira, zure Seme Jesu-Kristoren medioz... Guri beha, entzüten dütützü gure deiak, baitezpadako errespetiarekin gure libertatia uhuratzen düzularik. Bethi emaille, emaiten deiküzü, emaiten zira zihaur, thai gabe pharkazale!

Zük gütüzü egiten aurhide, anaie, güziak zure seme, algar maithatüz, algarrekin Bizitüz, ber boztariuan pharte liant izan gitian.

Zelietan zira... eta gurekilian... Mündüko eremü güziak zure eskü-pian dütüzularik, hor zira, heben zira, gure ondotik zabiltza gure ürhots eta gogoeta güzietan gure lagüntzale!

Saintu egin bedi zure izena...

Zure Semia igorri deiküzü, zure Hitza, zure Promesa. Mezü eta Berri Hun hori eztadin desertü zabalian gal eta zabal ditian gizonen beharri-bihotzak, amorekatik eta ikas dezen gure Aita zirela, fededün bilhakaturik nahi zütügü laidatü, ospatü; beldürrik gabe, basa-ahalkerik gabe, berme eta libro zinezko zure seme-alhabe bürhagertü; bake-egile gure anaigua ükhatü edo ezeztatü gabe. Bake-mezülariak eta bake-egiliak beitira zure erakusle eta jakiliak mündü huntan.

Ethor bedi zure erreinua... (zure Erresuma)

Horra zaikü eta hor dügü...

Jin ditian arren egünak, zuiñetan ere gizonak gero eta gehiago gizon agertüko beitira, ohartuz —praube ala aberats, azkar ala flakü, handi ala xehe— oro ber Aitaren semiak direla (desbardin izanak gatik, üdüriz bederen), baketürrik berekilan eta bestekilan. Agert eta heda ditian egünak, zuiñetan ere photeredünak besten, txiopen zerbüttxari eta lagüntzale eginik beirateke... Üken dienek beren ükhenak behardünantekin phartekatuko beitütie...

Egin bedi zure nahia zelian bezala lürrian ere...

Egünetik egünila, ixil ixila, harabots handirik gabe, bere bideia egiten dizü zure nahiak. Lagünt gitzatzü züzenaren, jütziaren, anaitarzüharen

alde bethi jokutzen. Zure hatsak, zure Izpiritiak etxek gitzala bethi iratzaririk, txütik, goaita... etsai eta herioaziak ihes igor ditzagün. Halaz, Izpiritü saintiaren indarrari esker, mündü huntan has dadin sortzen betiereko irustarzün edo zoriona.

Emagüzü gaur egün hontako ogia...

Lürrak sortzen deikün ogi hori, gure anaie gizonek emaiten deikien ogia... Eztügü sobera metatü edo athetü behar biharko, egün, gosian gure anaie behardünen üztia irriskatzen balinbadügü.

Emagüzü ere Ogi Bizia, Ogi saintia, zelütik jaitxia, egiazko anaitarzünaren hazle edo harkürria, zelükuaren promesa eta azia!

Parkatü gure zorrak, gük ere zordüner parkatzen diegünaz geroz...

Bethi pharkazale, seküla etsitü gabe ürrikalkor, zure Semiak Kürütxian itzatürrik eman diküzü zure bihotzaren eta nahiaren berri: gük ere behar dügüla jakin izan bester pharkatzen, gihaur nahi bagira pharkatürrik izan! Zure izenaz baliatzen direnek, zure Elizan algarganatzen direnek, behar die seiñale hori etxenplü eman, zure amoriuaren lekhüko agertüz, egiazki zure dizipülü...

Eta ez gü tentaldirat eraman...

Ez gitzatzüla üt z herra-bidetan galtzera. Badakizügü gurekilan zirela, gure zorigaitzetan, malürretan, nahigabetan eta herüstüretan... Emagüzü gure min eta phenen garhaitzeko indarra. Emagüzü koraje eta pazentzia: lotsarik gabe nahigabezko gerthakarietan gainia har dezagün. Zeren zü beitzira gure in-darra, gure harroka. Zütan gütüzü bermatzen, eta ez gure huntarzün edo borroketan.

Bena athera gitzatu gaitzetik...

Zure Izpiritiak argi eta finka ditzala gure erabaki, xede eta delibera-mentiak...

Algar-gana bil gitzala, denak batian latzdüra, lotseria, etsitze güzier bühür gitian.

Handikeriak, lazakeriak, üzkürdürak gure bidetik baztertürrik eta ohil-türrik, ez ditzagün üt sos-gosia eta berekoitarzüna gure bihotzaren gogorzera eta galtzera.

Agert gitian, eta joka, gosiak eta gizonaren gaixtokeriak zapaltûrik, matatûrik, ezeztatûrik, süntsitûrik etxekitzen dütien gizon eta gizalden althe..., zûzen-kuntrezko edo zûzen-gabeko gisa orotako egitatiak salha ditzagün, eta ahalaz egoitx...

Izan ditian azkenekoz, gizon bakotxarentako zük Aita Zelükua, nahi düütüzün huntarzünak: ogia, bakia, libertatia, anaitarzüna!

Amen